

Spørgsmål nr. 7:

Hvilken procedure skal Ministerrådet og Europa-Parlamentet følge, hvis en af parterne ønsker at ændre det under 6 nævnte forslag?

Svar:

Som nævnt er der tale om en Rådsbeslutning, som Ministerrådet ikke kan ændre. Parlamentet kan efter proceduren i art. 203 foretage eller foreslå ændringer. Disse af Parlamentet foreslåede ændringer vil igen blive behandlet af Rådet, som i 2. fase kan træffe afgørelse om den del af budgettet, der omhandler de obligatoriske udgifter, mens Rådet for så vidt angår Parlamentets ændringer i de ikke-obligatoriske udgifter kun kan foreslå modifikationer. Den endelige afgørelse vedrørende de ikke-obligatoriske udgifter træffes af Parlamentet under dets 2. behandling af budgettet. Kommissionen kan i øvrigt under budgettets behandling foreslå berigtigelser i det omfang, ændrede forudsætninger f. eks. på landbrugsområdet tilsiger det.

Spørgsmål nr. 8:

Efter hvilke retningslinier foretages klassificeringen i obligatoriske og ikke-obligatoriske udgifter?

Svar:

Artikel 203, stk. 8 opdeler udgifterne i obli-

gatoriske og ikke-obligatoriske; sidstnævnte kategori af udgifter defineres som »udgifter, der ikke er en nødvendig følge af traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne«. Derfor betragtes udgifter, hvis størrelse ikke kan påvirkes under budgetbehandlingen, som obligatoriske. Dette gælder særligt udgifterne til markedsordningerne inden for landbrugssektoren og de områder, bl. a. fødevarerhjælp, hvor EF har påtaget sig bestemte juridiske forpligtelser. I det omfang, budgetmyndigheden kan påvirke udgifternes omfang, som det er tilfældet vedrørende bl. a. administrationen, forskningspolitikken m. v., klassificeres udgifterne som ikke-obligatoriske.

Samtlige udgifter klassificeres hvert år af Kommissionen i dens budgetforslag. Rådet er af den opfattelse, at det gennem udformningen af de grundlæggende retsakter kan afgøre klassifikationsspørgsmålet. Parlamentet deler ikke denne opfattelse, idet dette medfører en forringelse i den indflydelse, Parlamentet mener at kunne gøre krav på. I det omfang Råd og Parlament ikke kan tilslutte sig Kommissionens forslag til klassifikation, kan begge parter under budgetproceduren rejse også dette spørgsmål. Da samtlige udgifter på budgettet ifølge den juridiske tjeneste skal klassificeres, må der ved forhandling mellem Råd og Parlament opnås enighed om klassifikationen.